

**NOTULEN VAN DE BIJZONDER OPENBARE
VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 3 JULI 2003**

1. Vaststellen van de agenda	2
2. Provinciegrensoverschrijdende samenwerking bij initiatieven.....	2
3. Bestuurlijke schaal.	7
4. De vijf kernthema's uit de visie 'Hogere dunk voor het Land van Weert en Cranendonck': a. Regionaal bedrijventerreinenbeleid; b. Regionale detailhandelsvisie; c. Regionale verkeersinfrastructuur; d. Toerisme en recreatie; e. Regionaal arbeidsmarktbeleid.....	9
5. Bestuurlijke vernieuwing.....	11
6. De positie van Weert in relatie tot het coalitieakkoord 2003-2007 van gedeputeerde staten.....	14

VOORZITTER: de heer drs. C.J.J.S. Majoor, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heren F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, M.S. Berdsfah, J.B.H. van den Boogaard, L.J. Boonen, H.W.J. Coolen, en A.J. Egging, mevrouw M.H.P. Gresnigt-Raemaekers, de heren T.H.M. Halfers, J.I.J. Henkens L.F.A. Heuvelmans en A.J.L. Heijmans, de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen en W.D.H.M. Janssen-Camp, de heren A.W.P. Kirkels, H.P.M. Lempens, M.C.M. Lempens, H.A. Litjens en T.W.G. Meulen, de dames M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en M.M.G.J. Sonnevilles-Sassen, de heren G. Soyugüzel, P.J.H. Sijben en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren R.F.J.W.M. van Dooren en J.H.M. Peeters, mevrouw M.M.C.F. Stokbroeks en de heer P.J.R.L. Verheggen, wethouders.

Voorts aanwezig de heer mr. B.J.M. Baron van Voorst tot Voorst, commissaris der Koningin in de provincie Limburg, de heer J. Kievits, kabinetschef van de commissaris der Koningin, de heer F. van Heteren, hoofd afdeling communicatie van de provincie Limburg en de heer drs. F.J. Offerein, waarnemend secretaris/algemeen directeur van de provincie Limburg.

Afwezig met kennisgeving: de heren J.M. Cardinaal, J.J. Hendriks, P.P.E. Lempens en J.H.F. Vossen.

De voorzitter opent te 16.00 uur de vergadering met gebed en heet een ieder van harte welkom, in het bijzonder de gasten, onder aanvoering van de gouverneur, die enigszins in feeststemming verkeert, in de eerste plaats omdat hij weer eens in

de vlaaiestad op bezoek mag zijn en in de tweede plaats omdat hij zijn 10-jarig ambtsjubileum viert, waarmee hij hem van harte geluk wenst. Nu wordt er helemaal op gerekend dat de commissaris a.s. zondag de vogel in Kessenich zal afschieten!

Bericht van verhindering is ontvangen van de heren Vossen, P. Lempens, Hendrikx en Cardinaal.

1. Vaststellen van de agenda.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. Provinciegrensoverschrijdende samenwerking bij initiatieven.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Afgesproken is dat ik als langzamerhand oudgediende in deze raad een aantal opmerkingen naar voren zal brengen, waarna verschillende fracties nog genuanceerd op een aantal onderwerpen zullen reageren. Het doet mij overigens genoeg te merken dat het duale stelsel nu keurig zijn beslag krijgt, eerst via overleg met het college en nu in een setting waarin de wethouders samen met de secretaris op de achterbank hebben plaatsgenomen...

De voorzitter: Volgens mij is dat meer een kwestie van *réculer pour mieux sauter*. Tel uw zegeningen niet te snel!

De heer Heijmans: Het geeft in ieder geval de juiste verhoudingen aan!

De leden van provinciale staten hebben een coalitieakkoord gesloten met de titel 'Limburg verlegt grenzen'. Het is heel belangrijk dat de provincie grensoverschrijdend bezig is, zoals in dat akkoord terecht wordt benadrukt, maar het thema 'grensverlegging' heeft ook een andere inhoud: de provincie constateert dat het provinciaal bestuur niet alleen zaken kan regelen, maar daarbij nadrukkelijk overleg dient te zoeken met partners, instellingen, het bedrijfsleven en de gemeenten. Weert neemt wat dat betreft een wat bijzondere positie in. Niet alleen liggen wij aan de grens met het Belgische buitenland, maar zeker zo belangrijk is ook de ligging ten opzichte van het Brabantse achterland. Het laatste lijkt in discussies over provinciegrensoverschrijdende samenwerking nogal eens een stiefkindje te zijn. Als voorbeeld wil ik Cranendonck noemen, een gemeente gelegen in de regio Weert met wie wij op velerlei terrein zeer intensief samenwerken. Zo maken patiënten uit Cranendonck gebruik van het Weerter ziekenhuis, vervult het verpleeghuis Stichting Land van Horne/Weert een functie voor Weert, Nederweert en Cranendonck en bestrijkt de rampenbestrijding zowel het gebied van Roermond als van Cranendonck. De sociale werkvoorziening De Risse zou niet kunnen bestaan zonder dat ook Cranendonck, Hunsel en Nederweert hiervoor verantwoordelijkheid zouden dragen. Hetzelfde kan gezegd worden van sociaal-culturele instellingen. Wij hebben zelfs een muziekschool die een samenwerkingsverband heeft tot in Heeze, Leende en Deurne aan toe. De positie van Weert is ook daarom bijzonder, omdat het dicht tegen de machinekamer van Nederland is gelegen, oftewel Eind-

hoven. Zuidoost-Brabant is voor ons van meer dan essentieel belang. Weert is een industriegemeente en gelegen als het is onder de rook van Eindhoven met ondanks de recessie een sterk expanderende economie, verdient dat meer dan gewone aandacht. In Budel-Dorplein, een kern van de gemeente Cranendonck, op 5 km afstand van Weert, is men voornemens een duurzaam industrieterrein van 150 ha aan te leggen voor de zwaardere industrie. Wij zoeken nadrukkelijk ook samenwerking met Brabant, met Cranendonck in het bijzonder, om daarmee de positie van Weert als centrumgemeente veilig te stellen en liefst verder te versterken.

Het Belgische achterland is op zichzelf een interessant gebied voor landschappelijke ontwikkeling. Het grensoverschrijdend landschap Kemperbroek krijgt steeds meer vorm en daarvoor hebben we met succes een Europees subsidietraject afgelegd; wij verwachten hiervoor nu aanzienlijke Interregsubsidies te mogen ontvangen. Met een gemeente als Bree onderhouden wij contacten op het gebied van beroepsopleidingen. Met betrekking tot de samenwerking tussen bedrijfsleven en vakgerichte opleidingen kunnen wij nog zeer veel leren van het Belgische.

Hiermee heb ik de positie geschetst die Weert inneemt. Natuurlijk blijft Weert een Limburgse gemeente, maar zij kijkt ook naar Zuidoost-Brabant, respectievelijk naar Belgische bureaus.

Aan de toekomstige positie van Weert in het kader van de herindelingen wil ik tenslotte ook even aandacht schenken. In het Midden-Limburgse is hierover volop discussie gaande en ook het provinciaal bestuur laat zich daarbij niet onbetuigd. Over herindeling en vormen van samenwerking met buurgemeenten wordt verschillend gedacht, maar daarop ga ik nu niet verder in. Vaststaat wel dat het van onderop moet groeien, zoals het heet. Terecht stellen zowel de landelijke als de provinciale overheid zich op het standpunt dat een van bovenaf opgelegd pandoer niet meer van deze tijd is. Voor de positie van Weert ten opzichte van de buurgemeenten in het kader van herindeling vragen wij nadrukkelijk uw aandacht. In dat opzicht is het bijvoorbeeld van belang te kijken hoe de relatie is tussen Weert en Nederweert. Een nieuw industrieterrein voor en van Weert van 30 ha is in ontwikkeling en wordt neergelegd in de gemeente Nederweert. Zo ver kan een intensieve samenwerking zelfs gaan. Gemeenten, ook een centrumgemeente als Weert, moeten in toenemende mate hun grenzen verleggen om aan hun taakstelling te kunnen voldoen.

De voorzitter: Dames en heren. Ik neem aan dat u ermee kunt instemmen dat ik niet eerst inventariseer welke andere leden van de raad in deze eerste termijn hierover nog iets willen zeggen, maar dat ik nu onze gewaardeerde gast de gelegenheid geef hierop een eerste reactie te geven. We hebben zijn stemgeluid vandaag in deze zaal nog niet gehoord, dus het wordt hoog tijd!

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Vandaag inderdaad nog niet, voorzitter, maar bij vele andere gelegenheden al wel, en ik ben blij dat er nu weer eentje aan wordt toegevoegd. Dank voor uw welkom en dank voor het feit dat ik hier vandaag mijn tiende verjaardag mag vieren met alle tractaties die u daarvan vergezelt

laat gaan! Het verheugt mij dat u nog voor uw reguliere vergadering vanavond in zo grote getale bent opgekomen om met mij te bespreken wat u in uw gemeente bezighoudt met uw burens in relatie tot de provincie. Dank daarvoor!

Terecht heeft de heer Heijmans gereleveerd dat ook de provincie steeds meer accent wil leggen op grensverleggend werken, zowel in overdrachtelijke zin, door ons niet op voorhand al te zeer te focussen op traditionele taken, maar te inventariseren waar de problemen in de samenleving liggen, om van daaruit na te gaan hoe we onszelf kunnen organiseren, als in meer letterlijke zin, door ons in geografische zin niet te veel te laten beïnvloeden door de provinciegrenzen. Het is niet verrassend, de kaart beziende, dat daarbij voor een groot deel wordt gedacht aan de landsgrenzen, maar wij raken daarnaast ook nog aan Brabant en aan Gelderland. Het is interessant dat in vergelijking met de voorgaande keren dat ik met u of met uw voorgangers heb mogen spreken nu een accentverschil kan worden waargenomen. Destijds ging het vooral om zaken echt binnen de schil van Weert zelf, dan wel relatiespecifiek in het Midden-Limburgse. Ik meen mij te herinneren, maar daarin kan ik me vergissen, dat ik u bij gelegenheid van de profielvergadering vragen heb gesteld over juist de relatie van Weert met het Brabantse en nu is dit in zekere zin door u als openingszet gebruikt in deze discussie. Zo zie je dat door de jaren heen een wat andere oriëntatie is ontstaan, door vanuit Weert wat meer allianties op te zoeken, kansen te benutten in de regio om zich heen en waar nodig omgekeerd uiteraard ook mogelijke bedreigingen te lijf te gaan.

De heer Heijmans heeft in zijn bijdrage onder andere naar de industrie verwezen. Wat waar is voor Weert, geldt in dit geval ook voor de hele provincie. Van alle Nederlandse provincies is Limburg degene met het hoogste percentage mensen werkzaam in de industrie, iets wat velen verrast, omdat vooral mensen buiten Limburg meestaldenken aan heuvels, al dan niet onderbroken door een brouwerij, en zeker niet het idee hebben dat hier juist een groot accent op de industrie wordt gelegd. Velen van u zullen waarschijnlijk weten dat meer dan de helft van de totale Nederlandse particuliere research en development plaatsvindt in Zuidoost-Brabant en Limburg. Voor een deel is die natuurlijk terug te vinden in Eindhoven, maar ook in Sittard, Geleen, Venlo en nog enkele andere plaatsen. Ik zeg dat omdat wij als provincie graag willen inhaken op de invalshoek die door de heer Heijmans is belicht: wat kunnen we doen om dat overeind te houden in de toekomst, waarin de kennisintensiviteit steeds belangrijker zal worden? Het heeft een component bedrijventerreinen, een component bereikbaarheid, niet te vergeten een belangrijke component scholing, in termen van beroepsopleidingen en andere opleidingen, en het kan ook nog consequenties hebben voor de kwaliteit van een bepaald soort woningen voor hooggekwalificeerde mensen in die takken van bedrijvigheid. Wij zien het daarom als een van onze taken om samen met de gemeenten, waaronder de uwe, te bezien hoe daarop in de komende jaren het beste kan worden ingehaakt. De heer Heijmans heeft enkele voorbeelden genoemd waar het al werkt over de provinciegrenzen heen. Hem horende dacht ik ook nog even aan de grootschalige bodemsanering rond alles wat van huis uit met Budelco enz. te maken heeft, waarbij niet alleen Brabant, maar ook de Vlaamse kant betrokken was. Wij zullen dat zeker graag voortzetten. Het zal u niet verrassen dat dit on-

derwerp eerder in de middag ook in het gesprek met het college aan de orde is geweest. Met name hebben wij in dat verband gesproken over bedrijventerreinen en de vraag hoe een wat betere afstemming en een wat sterkere sturing kan worden bewerkstelligd over wat waar gebeurt en wat waar niét gebeurt. Het is al moeilijk tussen gemeenten in één provincie, over de grens heen wordt het nog moeilijker, als we met een reeks van andere overheden en instellingen à la BOM te maken krijgen. Het is overigens geen reden om het niet te doen, integendeel. Vanmiddag hebben we afgesproken dat we daarnaar nog eens nadrukkelijk zullen kijken, waarbij het wel nuttig kan zijn eventuele wensen die ook bij u leven zo specifiek mogelijk te maken. Het is vaak gemakkelijk om het met elkaar eens te worden over globale termen, maar echte afspraken zullen van een concreter niveau moeten zijn.

De heer Heijmans heeft ook het woord 'herindeling' in de mond genomen. Inderdaad moet die van onderop gestalte krijgen, zeg ik, en zegt ook het provinciaal bestuur, maar wel met een 'mits' erbij – en misschien bent u in Weert wel juist in die 'mits' geïnteresseerd. Die 'mits' bestaat erin dat wij een plan altijd zullen toetsen op de effecten voor de omgeving. Datgene wat van onderop komt zal dus niet automatisch op provinciaal niveau aanvaardbaar zijn. Als wij ons over niet al te lange tijd gaan buigen over wat er speelt in de Tuin van Limburg, de zes Maaslandgemeenten, zullen we dat niet los kunnen en willen zien van de consequenties daarvan voor de oostkant van de rivier en voor Weert en Nederweert. Wij zullen daarvoor een procedure volgen die in alle openheid de verschillende invalshoeken met elkaar in verband kan brengen, waarna de conclusies getrokken kunnen worden, in de hoop uiteraard dat dat aan het eind van de rit een eensluidende conclusie kan zijn met de betrokken gemeenten, want des te minder kans is er dat Den Haag vervolgens gaat doen wat honderd jaar geleden of daaromtrent is gebeurd – en nu ben ik terug bij Cranendonck –, toen de gemeente Budel ineens naar Brabant ging, terwijl het eigenlijk Limburg had moeten zijn. Het is natuurlijk beter dat we zoiets samen kunnen regelen en niet andere mensen het heft in handen geven. Verder constateer ik dat uw relaties met Nederweert gelukkig goed zijn. Bedrijven kunnen als het ware van Weert in Nederweert terechtkomen, maar anderzijds zijn er natuurlijk ook mensen uit Nederweert die in Weert werken. Over en weer, als stad en gebied daaromheen, zijn er een hele hoop functies voor elkaar, naast de meer harde, economische kant ook de recreatieve, en niet te vergeten de agrarische kant. Je kunt niet zonder meer zeggen dat één functie specifiek van één gemeente is. Over en weer kun je elkaar goed aanvullen, zoals we dat overigens in zekere zin ook over de grenzen heen doen met een aantal investeringen in Lanaken, waarmee een ruimtelijk probleem in Maastricht is opgelost.

De voorzitter: Dank u wel, gouverneur. Als de andere leden van de raad hierover nog iets willen zeggen, stel ik hen daartoe graag in de gelegenheid.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt me correct de effecten van een herindeling op de omliggende gemeenten te bekijken en mee te wegen. De vraag is echter of er maar van moet worden afgezien als enkele gemeenten

daardoor in de knel komen en of het dan niet beter is te zoeken naar mogelijkheden om opnieuw een balans te bewerkstelligen. Als we het herindelingsbeleid van de provincie Limburg onder de loep nemen, moeten we daarin een zeer wisselende lijn onderscheiden. Er is wel gekozen voor een versterking van Venlo en voor een versterking van Sittard-Geleen, maar niet voor een versterking van Parkstad, waar slechts een samenwerkingsverband tot stand is gekomen. In die zin is de provincie dus niet consistent. De PvdA-fractie is van mening dat moet worden uitgegaan van wat onderop leeft en dat dat in principe gesteund zou moeten worden.

De voorzitter: In feite verzeilen we nu al in agendapunt 3, de bestuurlijke schaal, maar erg is dat niet, want het kan de discussie hooguit verlevendigen.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Ook wij vinden een herindeling van onderop heel goed. Waar het dan nog om draait is de vraag hoe het door de gouverneur genoemde 'mits' wordt ingevuld. Ik kan me heel goed voorstellen dat bepaalde effecten van een herindeling gevreesd worden en nadelig kunnen uitpakken voor een andere gemeente, maar het lijkt me van belang aan te geven op welke punten die afweging dan wordt gemaakt. Is bijvoorbeeld het inwoneraantal van een gemeente in de Tuin van Limburg een criterium, dat een nadelig effect zou kunnen hebben op de andere gemeenten? Of is het dat juist niet, en welke punten zijn het dan wel? De verwarring in de discussie, die al aan de gang is, maar nog verder gevoerd zal worden, kan mijns inziens voor een deel worden voorkomen door zo helder mogelijk te zijn over die criteria. Laat ik concreet onze opvatting geven over wat nu gaande is. Voor het CDA is een Tuin van Limburg-gemeente geen bedreiging, omdat die gemeente is gelegen in een landelijk gebied met een landelijke functie, die een heel goede functie zou kunnen vervullen tussen de centrumgemeenten Weert en Roermond. Wij verwachten niet dat zo'n landelijke gemeente, ook al heeft ze 45.000 inwoners, een bedreiging kan vormen voor Weert en Roermond, doordat ze allerlei stedelijke functies zou ontwikkelen.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: De heer Heuvelmans lijkt al tot de slotsom te zijn gekomen dat de plannen die er zijn ertoe kunnen leiden dat een andere gemeente – waarmee hij naar ik aanneem Weert bedoelde – in de knel zal komen. Die conclusie is mij wat te snel. Het zijn precies deze dingen die nog bekeken en in openheid met elkaar besproken moeten worden. Ook als er een knelpunt blijkt te zijn, zal het in laatste instantie altijd een afweging van belangen blijven. Een knelpunt aan de ene kant kan heel wel worden gecompenseerd door positieve effecten aan de andere kant en het is de rol van de politiek keuzen te maken in gevallen waarin belangen niet helemaal met elkaar sporen.

De heer Sijben heeft naar criteria geïnformeerd. In een provinciale nota die intussen alweer anderhalf jaar geleden naar de betrokken gemeenten is gestuurd is een aantal criteria aangegeven. Een getalscriterium kan op zichzelf niet doorslaggevend zijn. Het gaat veeleer om taakstellingen die een gemeente heeft. De zes ge-

meenten die zich momenteel bezighouden met een samengaan zijn inderdaad landelijke gemeenten. Weert is in dat opzicht een gemeente met twee gezichten: ze is niet alleen de industriegemeente waarover de heer Heijmans het had, maar kent ook een aanzienlijk buitengebied. De grens is daarom niet helemaal hard te trekken. Wat altijd wel helpt, is dat een gemeentebestuur over een vrij helder profiel beschikt van de gemeente. In die zin kan ik wel een heel eind met de heer Sijben meevoelen, maar conclusies zou ik daaraan nog niet willen verbinden. Laten we vooral proberen de discussie hierover zo open en transparant mogelijk te voeren. Niemand is gediend met een discussie waarin argumenten maar half of niet worden uitgesproken en het idee ontstaat dat met dubbele agenda's wordt gewerkt. De uiteindelijke weging zal in volle openheid moeten plaatsvinden. De wettelijke procedure biedt daar ook mogelijkheden voor.

3. Bestuurlijke schaal.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Het zal de gouverneur meer dan bekend zijn dat het Gewest Midden-Limburg inmiddels is samengevoegd met het Gewest Noord-Limburg tot één bestuurlijke eenheid. Voor een aantal taakvelden, met name op het gebied van de zorg, blijkt dat een uitstekende schaal te zijn. Deze raad huldigt echter in brede zin de opvatting dat niet gedwongen een aantal taakstellingen mogen worden opgehangen binnen een niet logisch samenwerkingsverband. Te denken valt bijvoorbeeld aan het arbeidsmarktbeleid en aan de verschillen in problematiek die zich in dat opzicht voordoen tussen de regio Roermond en de regio Weert. Zojuist hebben we het al gehad over de ontwikkeling van bedrijventerreinen, maar hetzelfde kan worden doorgetrokken naar toerisme en recreatie. De gemeente Weert zoekt een samenwerking die past bij de aard van het onderwerp en op een juiste schaal, afgestemd op de problematiek. Voor de Regio Noord- en Midden-Limburg hebben wij dan ook met name opdrachten geformuleerd in de sfeer van zogenaamde doe-taken, zoals op het gebied van rampenbestrijding en veiligheid. Die houding wordt ons niet altijd in dank afgenomen. Het is zeker niet onze bedoeling de Regio Noord- en Midden-Limburg onze rug toe te keren, maar wij zijn wel van mening dat genuanceerd met samenwerking moet worden omgegaan en dat naar maatwerk moet worden gezocht. Wij slagen daar zeer wel in, zoals moge blijken uit de voorbeelden die eerder zijn genoemd, en op die manier willen wij er in de toekomst mee verder gaan.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Over de hulpverleningsdiensten hoeven we het niet te hebben, begrijp ik; het gaat vooral om de andere taken. Het lijkt dan een beetje op de discussie over het glas dat halfvol is of halfleeg, en ik zal uitleggen wat ik daarmee bedoel. Met de heer Heijmans ben ik het eens dat je een samenwerking moet zoeken met degenen met wie je het operationeel kunt maken. Als het een diffuus geheel is, zal het ook niet veel praktisch effect hebben. Er is echter ook een andere kant aan het verhaal: vergeet niet in welke omgeving je verkeert. In Zuid-Limburg zie ik steeds meer tendensen om zaken niet alleen via de drie grote stedelijke gebieden, maar zelfs al op de schaal van Zuid-Limburg ter

hand te nemen. U weet dat Zuid-Limburg aanzienlijk meer inwoners heeft dan Midden- en Noord-Limburg samen. Het is daarom niet verstandig in Noord- en Midden-Limburg te veel te verknippen, met bovendien nog een agglomeratie Eindhoven naast de deur die ook een zeer aanzienlijk inwoneraantal heeft, met bijbehorende omvang van diensten, enz. We moeten ervoor oppassen niet te veel te blijven hangen in een te kleine samenwerking. Met name op strategisch niveau kan het wel degelijk van belang zijn op de Noord- en Midden-Limburgse schaal zaken samen op te pakken, zoals het ook waar is dat we bij de precieze uitwerking al gauw op een districtelijk/gewestelijk niveau uitkomen. Mijn reactie is dus een beetje genuanceerd, zoals u hoort.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Het is juist dat we op grotere schaal samenwerkingsverbanden moeten zoeken. We moeten echter ook constateren dat de keuze voor de Regio Noord meer bepaald wordt door geografische grenzen dan door onderliggende sociale en economische structuren. Als we samenwerking willen zoeken die echt effect heeft moeten we de schaal nog groter moeten maken en als Noord- en Midden-Limburg bijvoorbeeld aansluiting zoeken bij de regio Zuidoost-Brabant. Dat is een duidelijk profiel. In het huidige verband is dat profiel niet aanwezig en dat maakt samenwerking ook zo moeilijk. Doordat voor het hele gebied niet één gemeenschappelijke noemer bestaat, komen we steeds terecht bij deeltwerkingsplannen en dat is de reden waarom wij daarvan geen voorstander zijn. De neiging bestaat te denken dat waar eenmaal een bestuurlijke eenheid is gecreëerd de rest daarin gewrongen moet worden, maar dat is een verkeerde opvatting. Kortom, als we samenwerking belangrijk vinden, en dat vinden we, zullen we naar een schaal moeten zoeken waarop dat mogelijk is. Zelf pleit ik ervoor dat met Zuidoost-Brabant en Noord- en Midden-Limburg te doen.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. De samenwerking in Noord- en Midden-Limburg is een onderwerp dat heel vaak in deze raad aan de orde is geweest en daarbij heeft de raad zich altijd een beetje afgezet tegen dit fenomeen. Bij tijd en wijle heeft de CDA-fractie een ander geluid laten horen. Wat dat betreft sluit onze opvatting meer aan bij hetgeen de gouverneur heeft verwoord. Dat we dan niet toekomen aan een groter verband, dat misschien logischer zou zijn in een bepaalde samenwerking, met name op economisch terrein, moge duidelijk zijn. Aan de andere kant is het niet goed ons te isoleren. Wij horen bij de provincie Limburg en met onze netwerken en in andere samenwerkingsverbanden kunnen we zaken bereiken die we alleen niet kunnen realiseren. Het gaat dan niet zozeer om pragmatische zaken die met bepaalde gemeenten worden opgepakt; dat gebeurt nu goed in de vorm van de bestuursopdrachten die geschreven worden, waarbij iedere gemeente de financiering aanlevert die daarvoor nodig is. Samenwerken in een groter verband om een krachtiger vuist te kunnen maken is altijd een inzet van de CDA-fractie geweest, om te voorkomen dat we ons isoleren.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: In deze discussie doemt enigszins het spanningsveld op dat ook bij het vorige agendapunt al te onderkennen viel. Met

een blik op de kaart ben je geneigd te concluderen dat je 'daar' en 'daar' bijhoort, maar tegelijkertijd heb je ook te maken met een bestuurlijke realiteit, namelijk dat je deel uitmaakt van een club waarbij je bent ingedeeld. Het laatste moet je puur operationeel zien als iets waaruit je profijt moet halen, omdat het nu eenmaal een bestaande situatie is. Zoals u weet, doet ook het provinciaal bestuur nogal wat met Brabant, met name Zuidoost-Brabant. Sterker nog: wij sturen erop aan in dat zelfde verband ook het Belgische Limburg in te schakelen, niet alleen op het gebied van provinciale en gemeentelijke overheden, maar ook met inschakeling van Kamers van Koophandel en tot op zekere hoogte ook onderwijsinstellingen. Het mag waar zijn dat het tot nog toe niet tot geweldige resultaten heeft geleid, maar het is wel iets waarin wij geloven, willen wij onze kenniskant hier overeind houden en verder ontwikkelen. Tegelijkertijd kunnen we vaststellen dat in Noord- en Midden-Limburg ook een heleboel gemeenschappelijke noemers bestaan. Denk aan natuur en milieu en aan de problemen rond de intensieve veehouderij in de Peel, die uiteraard aan de Brabantse kant van de Peel ook spelen. Het zijn dingen die de gemeenten in Noord- en Midden-Limburg wel degelijk verbinden en zo zijn er nog wel meer voorbeelden te noemen. Kortom, het is niet zwart-wit: we moeten het een doen zonder het ander te laten.

4. De vijf kernthema's uit de visie 'Hogere dunk voor het Land van Weert en Cranendonck':

- a. Regionaal bedrijventerreinenbeleid;**
- b. Regionale detailhandelsvisie;**
- c. Regionale verkeersinfrastructuur;**
- d. Toerisme en recreatie;**
- e, Regionaal arbeidsmarktbeleid.**

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Het bedrijfsleven is een paar jaar geleden uitgedaagd een eigen visie te geven op de ontwikkelingen in Weert, want het was nogal gemakkelijk alleen maar opmerkingen en zelfs kritiek te richten aan het adres van het gemeentebestuur zonder een onderbouwd antwoord vanuit dat zelfde bedrijfsleven te krijgen. Die handschoen is door de LOZO, de Limburgse Werkgeversvereniging en de Kamer van Koophandel uitdrukkelijk opgepakt en dat heeft geleid tot een rapport met de titel 'Hogere dunk voor het Land van Weert en Cranendonck'. De uitkomsten van dat rapport zijn alom breed gewaardeerd en positief ontvangen. Nadrukkelijk is een aantal aandachtspunten aangegeven die opgepakt zouden moeten worden, zowel door het gemeentebestuur als door het bedrijfsleven zelf. Daarbij is de afspraak gemaakt om gezamenlijk op te trekken, zoals ook overeenkomt met de zienswijze van de provincie in het nieuwe programma-akkoord.

Zojuist hebben we gesproken over de ontwikkeling van bedrijventerreinen. Het zal de gouverneur bekend zijn dat de ligging van Weert aan de A2 een geweldig perspectief biedt voor de industriële ontwikkeling van Weert, afgezien van de knelpunten op verkeersgebied in de richting van het knooppunt Leenderheide, die zeker een zorgpunt zijn voor het Midden-Limburgse. De samenwerking op het gebied van de bedrijventerreinen is dusdanig goed dat in het Provinciaal Omge-

vingsplan Limburg het gebied Weert/Nederweert, Kampershoek, Pannenweg en Kampershoek-noord is aangewezen als Stadspoort. Ook de provincie onderkent dus de geweldige perspectieven hiervan.

Een andere belangrijke economische sector is de detailhandel. Een detailhandelsbeleid heeft meteen effecten voor de buurtwinkelcentra in onze eigen gemeente, maar ook voor de winkelvoorzieningen in de omliggende gemeenten, vandaar dat wij thans op regionale schaal een detailhandelsbeleid aan het ontwikkelen zijn.

Bij de arbeidsmarkt moeten we natuurlijk de schaal van de regio Weert mét Cranendonck in beschouwing nemen. Het Centrum voor Werk en Inkomen, gevestigd in Weert, heeft ook een taak voor het Cranendonckse, vandaar ook dat wij in het Regionaal Platform Regio Weert samenwerken, met name om inhoud te geven aan een van de grote taakstellingen in het kader van het Vertrouwenspact, t.w. het formuleren van een gedegen antwoord met betrekking tot de oplopende werkloosheid. Vanaf het provinciaal niveau wordt daartegen een offensief ingezet en dat wordt ook binnen de regio Land van Weert opgepakt.

Zojuist maakte ik melding van de gunstige ligging van Weert aan de A2. Aan de andere kant moeten we constateren dat een aantal knelpunten op verkeersgebied in onze regio van dien aard zijn, dat ze schadelijk kunnen zijn voor een goede regionale ontwikkeling. Een aantal van die problemen is inmiddels bij de provincie aangekaart.

Behalve dat Weert een industriestad is en beschikt over een aardig winkelbestand, worden toerisme en recreatie in toenemende mate van belang voor onze regio. Eerder heb ik het grensoverschrijdend landschap Kempenbroek genoemd, 20.000 ha groot, en ik kan eraan toevoegen dat ook van Belgische zijde zeer creatief en intensief aan die kar wordt getrokken. Daarnaast kunnen we vaststellen dat het buitengebied en het landschappelijk karakter van Weert meer dan voldoende perspectief bieden om de economie van onze regio op toeristisch en recreatief gebied te versterken. Het bedrijfsleven en de gemeentebesturen in het Land van Weert en Cranendonck hebben afgesproken een aantal van deze thema's verder te ontwikkelen. Daarbij willen we het niet alleen bij plannen laten. Er zijn al dikke boekwerken geschreven en nu wordt het tijd die plannen eindelijk eens uit te voeren.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Wat de heer Heijmans over de plannen heeft opgemerkt spoort heel goed met de brede inzichten die bij ons leven. Ook over de uitvoeringsgerichtheid zijn wij het geheel eens, evenals over de wenselijkheid om steeds meer dingen met andere partners, ook private en semi-private partners, te doen. Veel zal afhangen van de concrete uitwerking en wellicht kunnen dan de meningen enigszins uiteen gaan lopen. Een van de dingen waar wij tegen aan lopen en waarover op provinciaal niveau een discussie zal worden gevoerd, die wellicht op uw gemeentelijk niveau net zo speelt, is de oplopende werkloosheid: wat moet daarop ons antwoord zijn als decentrale overheid, wetend dat we het economisch klimaat niet in de hand hebben? Moeten we proberen de mensen die nu ineens in de knel zitten op een of andere manier tegemoet te komen, of kunnen we beter de wat langere-termijnvisie overeind houden en proberen via een combinatie van scholing en arbeidsmarktbeleid de structuur op de langere

termijn voor afbrokkeling te behoeden? Op provinciaal niveau zullen we waarschijnlijk voor het laatste kiezen, maar het is typisch een onderwerp dat zich leent voor een politieke discussie. Hetzelfde geldt uiteraard voor de visie op detailhandelsvestigingen. Globaal zijn we het al gauw met elkaar eens, maar in de uitwerking kunnen we op onderdelen wellicht andere inzichten hebben. Het is goed dat onder de gemeenschappelijke noemer van 'Hogere dunk voor het Land van Weert en Cranendonck' al die facetten onderling in samenhang met elkaar worden beschouwd, omdat alleen op die manier tot een integraal beleid kan worden gekomen, zonder bij bepaalde facetten te blijven hangen.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Dit agendapunt heeft een relatie met agendapunt 6, maar ik wil het wel gescheiden houden, aannemend dat agendapunt 6 ook nog aan de orde zal worden gesteld. Wat dit punt betreft resteert dan nog één kwestie. Bij de behandeling van het eerste agendapunt daagde de gouverneur ons uit de algemene beschouwing over provinciegrensoverschrijdende samenwerking en de problemen daarin zo concreet mogelijk te maken. In dit geval wil ik dat ook doen voor wat betreft het onderdeel 'regionaal bedrijventerreinenbeleid'. Het bedrijventerrein bij Budelco is al genoemd en volgens mij zou daar nog een taak kunnen liggen voor de provincie, om met de provincie Brabant de belemmeringen weg te nemen, zodanig dat dit bedrijventerrein tot ontwikkeling en bloei kan komen, in het belang van de hele regio. Bij de totstandkoming van het POL hebben wij enige terughoudendheid bespeurd bij de mensen van de provincie om zich daarvoor in te zetten. Wij pleiten ervoor dat te blijven stimuleren, omdat op dit gebied kansen liggen in economisch opzicht. Weert en de gemeente Cranendonck kunnen zaken afstemmen en verschillende categorieën bedrijven een juiste plaats bieden, zodat de samenwerking kan resulteren in een economische versterking van de regio, waarbij de gevolgen daarvan voor het ruimtegebruik, milieu en mobiliteit beperkt gehouden kunnen worden.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: In mijn reactie op het eerste punt dat door de heer Heijmans werd aangesneden doelde ik in feite ook al hierop. Wij zullen inderdaad moeten samenwerken met Brabant, maar dat moet dan wel een samenwerking zijn die tot een echte afstemming leidt. Daarbij denk ik niet alleen in termen van het voorkomen van wilde concurrentie, grondprijzen e.d., maar meer aan een gecoördineerd optreden om bepaalde typen bedrijven daar te krijgen waar we ze hebben willen. Het betekent tegelijkertijd dat de liefde van twee kanten moet komen. Zo ver zijn we nog niet, maar tijdens de bespreking met het college heb ik toegezegd dat ik in het gouvernement nader met de betrokken collegae zal overleggen over de manier waarop we dit onderwerp specifiek bij de hoorns kunnen pakken.

5. Bestuurlijke vernieuwing.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Net als veel andere gemeenten worstelen wij nog met het fenomeen van het dualisme. Wat gedurende 150 jaar mo-

nisme ontstaan kan nu eenmaal niet in één jaar tijd terzijde worden geschoven. Er moeten niet alleen structuren worden veranderd, het vergt ook een cultuuromslag, met name ook bij ons, raadsleden, maar hetzelfde geldt natuurlijk voor de statenleden. Nadrukkelijker dan in het verleden zullen wij als volksvertegenwoordiger moeten optreden. We moeten ons niet te zeer belasten met dikke nota's en veel vergaderingen, maar moeten vooral de signalen van buitenaf tot ons laten doordringen en die vertalen in politiek-bestuurlijke programma's. Het is gemakkelijk gezegd, en er zijn inmiddels ook al interessante rapporten over geschreven, maar de ervaring in het afgelopen jaar heeft geleerd dat wij er nog mee 'hannesen', zou ik bijna zeggen, gezien de nog altijd vele vergaderingen en zware rapporten die tot ons komen, die het moeilijk maken voldoende tijd vrij te maken om buiten dit huis activiteiten te ontplooiën. In algemene zin zullen we veel meer korte, bestuurlijk getinte nota's en rapporten moeten ontvangen, zodat we niet verzanden in een brij van zware nota's.

De voorzitter: Mijnheer de gouverneur. Ik kan het niet laten nog even te benadrukken dat de heer Heijmans niet als woordvoerder van de raad optreedt omdat u zijn stemgeluid elders reeds regelmatig hoort, maar omdat hij onze nestor is. Hij heeft een paar prikkelende opmerkingen gemaakt en wij zijn benieuwd naar uw reactie, al beseffen we dat u een achterstand hebt omdat u pas sinds kort met dualisme oefent.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Dualisme is inderdaad bedoeld om raadsleden en statenleden meer volksvertegenwoordiger te maken, zoals de heer Heijmans opmerkte. Het is echter maar de helft van de waarheid. Naast het zijn van volksvertegenwoordiger dient de raad ook kaderscheppend te zijn, zoals dat zo mooi heet, voor de grote beleidslijnen. In de praktijk zullen die beide elementen gecombineerd moeten worden en de vraag is natuurlijk hoe. Aan het eind van zijn inbreng merkt de heer Heijmans terecht op dat het ook te maken heeft met de manier waarop stukken bij de raad worden aangeleverd. Het college zal de stukken daarom wellicht wat minder gedetailleerd moeten maken en meer het raamwerk moeten aangeven waarbinnen het na instemming door de raad een zekere vrijheid heeft om een en ander uit te voeren, met uiteraard weer controle achteraf door de raad. Die slag is niet zo gemakkelijk te maken, zoals op veel plaatsen blijkt. Het begint al met het coalitieakkoord, maar vervolgens komt in wat concretere termen ook de begroting aan de orde. Het is de bedoeling een programmabegroting te maken, waarin idealiter het beleidsmatige concept meteen zou moeten sporen met het financiële raamwerk.

Als volksvertegenwoordiger moet de raad vervolgens opkomen voor wat hij in de wijk of in de achterban te horen krijgt over zaken die daar spelen. Ik geloof niet dat de raad zich als collectief een dienst bewijst door al die zaken ook in een vergadering in te brengen. Om niet al te zeer in details te verdrinken zou het aanbeveling verdienen voor vragen waarop u als volksvertegenwoordiger antwoord meent te moeten geven een procedure te bedenken, waarmee ze ofwel politiek via de portefeuillehouder, ofwel ambtelijk via de griffier of de secretaris kunnen worden

doorgeleid. Het gewenste antwoord kan dan toch worden verkregen, zonder dat daarover in commissie of raad tot in details behoeft te worden gediscussieerd. Voor zaken die politiek actueel zijn kan dan altijd een mondeling vragenuur in de raad worden belegd. Op die manier kan ook worden voorkomen dat een raadslid naast allerlei andere functies die hij gewoonlijk ook nog bekleedt domweg geen tijd meer over heeft om de buurt in te gaan en mensen te spreken. Vanuit een soort zelfbescherming zult u zodanige procedures moeten bedenken dat bepaalde aspecten van het zijn van volksvertegenwoordiger langs wat pragmatischer lijnen gestalte kunnen krijgen, ook om de officiële structuur niet over te belasten.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Het is helemaal waar dat wij minder hier bij elkaar zullen moeten zijn en meer de wijken en dorpen zullen moeten ingaan. Anderzijds heeft de ervaring geleerd dat je, als je inderdaad een dorp of een wijk ingaat, altijd met een probleem terugkomt, waarmee je dan heel vaak een wethouder of het ambtelijk apparaat gaat belasten. Wij hebben gemerkt dat dat ook te veel gebeurt en daarom zullen we daarin scheidingen moeten aanbrengen. Daarnaast heeft de verhouding 15:14 die bij de overgang naar het duale systeem in deze raadzaal is ontstaan ook ontzettend veel aandacht gevergd, zeker in het eerste jaar.

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Mijnheer de voorzitter. Bij de reeds gemaakte opmerkingen kunnen wij ons in grote lijnen aansluiten. Naar aanleiding van wat de gouverneur heeft gezegd over de wenselijkheid om als volksvertegenwoordiger meer de straat op te gaan zou ik willen opmerken dat de Weerter raadsleden al heel veel op straat waren en dat nog altijd zijn, met als gevolg dat weer een discussie ontstaat zoals die zojuist door de heer Litjens is geschetst. Daarbij komt dat wij in een 15/14-situatie vaak met geforceerde discussies te maken krijgen en dat het voor fracties in die omstandigheden moeilijk is met elkaar van gedachten te wisselen over meningen en opvattingen.

De heer Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. De woorden van de gouverneur waren wijs en ik meen dat wij daarmee ons voordeel zullen moeten doen. Zelf ben ik nog nooit zoveel in dit huis geweest als juist sinds het duale systeem zijn intrede heeft gedaan, terwijl het eigenlijk andersom zou moeten zijn, maar waarschijnlijk heeft dat ook te maken met de coalitie/oppositie-verhouding. Wij zullen naar wegen moeten zoeken om niet alles via het officiële circuit van agendering op raadsagenda's te regelen. Er zijn ook zaken die veel eenvoudiger en directer geregeld kunnen worden. Er is echter nog iets anders. Dualisme is een vorm, maar de verhouding coalitie/oppositie is nog altijd het meest dwingend; dat blijkt ook wel en ik denk niet dat daar verandering in komt. Overigens zijn wij blijkbaar nog niet geheel gewend aan onze oppositierol, want we hadden nu een unieke kans om dit college naar huis te sturen; de oppositie is op dit ogenblik namelijk in de meerderheid! Uit piëteit voor de gouverneur doen we dat echter niet!

Mevrouw Gresnigt-Raemaekers: Het zou voor de gouverneur een primeur zijn geweest, denk ik!

De voorzitter: Ik geef de gouverneur niet de gelegenheid hierop te reageren! Mede met het oog op de tijd stel ik thans agendapunt 6 aan de orde.

6. De positie van Weert in relatie tot het coalitieakkoord 2003-2007 van gedeputeerde staten.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Het coalitieakkoord is in het Limburgse alom goed ontvangen. Ook als je het probeert te vertalen naar de regio Weert is een compliment zeker op zijn plaats. Het stimuleert ons onze eigen programmna's mede daarop af te stemmen. Het provinciaal bestuur gaat nu met thema's werken, uitstekend overigens, en een van die thema's is 'Ondernemend Limburg'. Weert wordt wat de ondernemingszin betreft wel eens vergeleken met Rotterdam: flink aanpakken en niet te veel flauwekul eromheen. De positie die we hebben als kleinere gemeente, en zelfs als provincie Limburg, in het totale economische bestel is maar bescheiden. Als industriegemeente proberen wij onze bedrijfsterreinen goed op orde te hebben, en dat geldt niet alleen het in ontwikkeling zijnde gebied Pannenburg, maar bijvoorbeeld ook Kampershoek-noord met 55 ha. Wij zoeken het overigens niet alleen in een uitbreiding naar buiten toe. Een belangrijk aandachtspunt is ook de revitalisering van bestaande bedrijventerreinen, of het nu een kleiner industrieterreintje in Stramproy betreft, Savelveld, of een wat verouderd industrieterrein als de Kanaalzone I. Het provinciaal bestuur behoort zich ons inziens niet alleen te richten op de problematiek van de verouderde, maar grootschalige industrieterreinen. Veel kleine beetjes maken ook één grote en daarom willen wij met name aandacht vragen voor de knelpunten die wij in het Weertse op dat gebied kennen.

Een ander thema is 'Jong zijn in Limburg', uitstekend waar het betreft het bieden van kansen voor jeugd en jongeren. Belangrijk daarbij is ervoor te zorgen dat de jongeren bij het verlaten van het beroepsonderwijs startkwalificaties hebben. Wij zetten er zwaar op in om vroegtijdig schoolverlaten zoveel mogelijk te beperken. Als jongeren ondanks alle inspanningen van het voortgezet onderwijs buiten de boot dreigen te vallen, zijn wij in Weert in staat bijna letterlijk een 1 op 1-benadering toe te passen om een individueel gericht programma voor betrokkene te ontwikkelen. Er zijn uitgebreide preventieprogramma's voor risicojeugd voorhanden en een programma voor vroeg- en voorschoolse educatie is in ontwikkeling. Aan het thema 'Jong zijn in Limburg' had wat ons betreft ook het thema 'Oud worden in Limburg' mogen worden toegevoegd. In de nadere uitwerking van het coalitieakkoord is het overigens wel vermeld.

Het is terecht dat de provincie veel aandacht schenkt aan 'Veilig leven in Limburg' en de gemeenten prikkelt vóór 2005 een adequaat handhavingsniveau te bereiken. Weert scoort volgens het provinciaal bestuur relatief slecht wat betreft de handhaving en daarmee zijn wij het niet eens. Wij proberen onze verantwoordelijkheid in dat opzicht nadrukkelijk waar te maken.

Het gebruik van hard- en softdrugs hangt ten nauwste samen met het thema veiligheid, respectievelijk onveiligheid. Wij hebben in Weert twee coffeeshops en proberen daarmee enigermate een scheiding aan te brengen tussen het gebruik van harddrugs en softdrugs. Uitgangspunt is dat harddrugs strak worden aangepakt, om zo te proberen het kwaad voor de jongeren binnen de perken te houden.

'Ruimte voor Limburg' houdt verband met de ontwikkeling van de plattelands-economie. Weert kent een groot buitengebied, met hoogwaardige natuur- en bosgebieden. Wij proberen zorgvuldig om te gaan met ons buitengebied. In eerste instantie kiezen wij voor inbreiding van een aantal oudere stadswijken om te trachten versterking van het platteland tegen te gaan. Een aantal projecten is in ontwikkeling, zoals de Beekpoort en een stadsvernieuwingsproject als de Stationsstraat. Zo proberen wij een aantal ontwikkelingen voor te zijn, oftewel initiatieven te nemen voordat het echt verpauperd is. Pas als het niet anders kan, zoeken wij de weg naar buiten toe. Wij constateren wel dat het noodzakelijk is een nieuwe woonwijk, zijnde Laarveld, aan te nemen.

Op het gebied van de plattelandseconomie werken wij nauw samen met Nederweert, dat in het kader van de reconstructie de kar trekt.

Tenslotte het thema 'Samen bouwen aan vitale kernen, wijken en buurten'. Van oudsher is Weert in staat geweest oudere stadswijken op te pakken als daarin een zekere achteruitgang werd geconstateerd. Twintig, dertig jaar geleden is het in Fatima gebeurd, twintig jaar geleden in Oda en nu staat de wijk Keent nadrukkelijk op de kaart als stadsvernieuwingsproject. In dat opzicht sluit een aantal taakstellingen van Weert goed aan bij het provinciaal programma. Natuurlijk gaat de aandacht van het provinciaal bestuur uit naar het grote-stedenbeleid en de problematiek in de grotere steden, maar waar gemeenten de zaken redelijk op orde hebben, zoals Weert, mogen zij ook aandacht van het provinciaal bestuur verwachten, niet alleen financieel gezien, maar ook wat betreft het scheppen van randvoorwaarden. In het verleden hebben wij er overigens niet al te zeer over te klagen gehad. Wij hebben onze reactie gegeven waar het betreft de positie van Weert in het kader van het POL en het zou plezierig zijn wanneer wij in de toekomst als centrumgemeente samen met de provincie kunnen optrekken.

De voorzitter: Zoals u weet, mijnheer de gouverneur, wordt van deze vergadering een woordelijk verslag gemaakt. Het geeft u alvast de gelegenheid u te prepareren op de beschouwing van de districtelijk vertegenwoordiger de heer Heijmans in de vergadering van provinciale staten, want wij rekenen erop dat hij een en ander ook daar op dezelfde gloedvolle wijze naar voren zal brengen.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Ik neem aan dat ik iedereen een plezier doe wanneer ik niet op ieder facet uitgebreid inga, maar slechts een paar krenten pik uit de pap die de heer Heijmans heeft bereid.

Misschien is het waar dat wij ons tot op heden bij het revitaliseren van bedrijventerreinen vooral op de middelgrote terreinen hebben gericht, maar daarbij moet wel worden bedacht dat een en ander mede moet worden gezien in relatie tot de

medefinanciering die vanuit Den Haag via TIP-regelingen kan worden verkregen. Een ander belangrijk criterium hangt samen met de vraag hoe rijp de plannen zijn gemaakt op het niveau van gemeenten of eigenaren. Het is een onderwerp dat zich zeker leent om verder te worden besproken met onze verantwoordelijken.

Vroegtijdig schoolverlaten is inderdaad een groot probleem, zowel voor de betrokkenen en in zekere zin hun gezinnen als voor de samenleving als geheel vanwege het risico van maatschappelijk ontsporen, vandaar dat de provincie met de haar ter beschikking staande middelen graag wil meewerken aan pogingen om daaraan iets te doen, wetend overigens dat de rol van de provincie in de meeste gevallen een wat indirecte en ondersteunende zal zijn.

De handhaving breng ik, al klinkt dat misschien wat vreemd, meteen in relatie met het daarop volgende punt van inbreiding, zowel op het platteland als in de stad, om op die manier het platteland voor verstening te behoeden. Beide hebben op heel verschillende manieren iets te maken met de graad tot waar wij in dit land willen regelgeven, of het nu is als gemeente, als provincie of als rijk. Het kan tot boeiende discussies leiden. Er is een wens tot deregulering, maar hoe ver kunnen we daarmee gaan zonder de maatschappelijke doelen die uiteindelijk zijn beoogd met het stellen van die regels geweld aan te doen? Het stellen van regels waarvan bijna iedereen weet dat ze niet gehandhaafd worden werkt normvervagend gedrag in de hand. Vanuit die optiek is het wellicht beter iets minder regels te stellen en die echt stringent te handhaven.

Het grote-stedenbeleid komt in het provinciale programma niet meer voor, omdat wij het liever vanuit de inhoud van de verschillende problemen willen benaderen dan vanuit het etiket 'stad' of 'grote stad'. Tot nog toe viel Weert niet onder 'grote stad', wel onder 'stad'. Thema's als vitaliteit in de kernen, jong zijn in Limburg, ondernemend Limburg, enz. spelen in alle steden en willen we op die manier met de stedelijke besturen oppikken. Waar een lijn ligt met de reconstructie, niet alleen fysieke reconstructie overigens, maar ook sociale reconstructie, zoals in Keent, uit welke hoek ik nog wel eens een brief mag ontvangen, zullen we merken dat een individueel belang, zeker op de korte termijn, niet altijd helemaal hoeft te sporen met een breder algemeen belang. Het kan dan af en toe nodig zijn dat politiek het besluit wordt genomen om het algemene belang het zwaarste te laten wegen. Ik heb er vertrouwen in dat dat ook in deze raad zo zal gaan in de reconstructieplannen waarmee u wordt geconfronteerd.

De voorzitter: Dames en heren, leden van de raad. Hoewel ik me kan voorstellen dat u deze discussie graag zou willen voortzetten, moet ik erop wijzen dat we om half acht opnieuw in deze zaal bijeen zijn voor onze reguliere vergadering en dat bepaalde afspraken zijn gemaakt voor de termijn die we zouden uittrekken voor deze gedachtewisseling.

De heer Heijmans zeg ik dank voor de manier waarop hij het hoofdwoordvoerschap namens de raad heeft ingevuld; complimenten daarvoor.

Gouverneur. Bij uw vorige werkbezoek hebt u zich een indruk van Weert kunnen vormen door een reis per helikopter over de stad Weert. Deze keer hebben we dat

niet gedaan, want we willen niet in herhalingen vervallen. We hebben nu geprobeerd u op andere manieren in vogelvlucht de Weerter sfeer te laten proeven en een aantal aangelegenheden die voor ons van belang zijn met u door te nemen. Opnieuw hebben we daarbij mogen vaststellen dat u zich buitengewoon gedegen op dit soort werkbezoeken voorbereidt en dat dat overigens ook voor uw echtgenote geldt. Ik weet zeker dat ik namens de gemeenteraad van Weert, en daarmee ook namens de bevolking van Weert, spreek als ik u daarvoor heel hartelijk bedank. Ik hoop dat u de gezondheid gegeven zal zijn om ook de volgende tien jaar vol te maken, want in het kader van de vergrijzing zullen we in het algemeen wat langer moeten werken. U bent pas 59 en kunt wat dat betreft dus nog even mee! Ik dank u hartelijk voor deze gedachtewisseling met de gemeenteraad en hoop dat u daarvan het gevoel zult meenemen naar het provinciehuis in Maastricht, dat destijds min of meer door toeval Nederlands is gebleven – voor hetzelfde geld had Weert de hoofdstad van Limburg kunnen worden! –, dat Weert een zelfbewuste stad is, die in principe graag haar eigen boontjes dopt en dat doet met een heel eigen karakteristiek en cultuur, behoorlijk vierkant jegens elkaar, maar ook vanuit een gezamenlijk gevoeld gemeenschapsbesef én het besef dat we het niet alleen kunnen, maar daarvoor ook de welwillende samenwerking met andere overheden nodig hebben. Wij rekenen erop dat u dat gevoel en die impressie meeneemt en dat wij dat in de komende periode met elkaar mogen gebruiken als referentiekader voor de over het algemeen zeer constructieve contacten die wij met het provinciebestuur en zijn ambtelijke organisatie mogen hebben. Wat dat betreft is het heel plezierig dat u zich hebt laten seconderen door een drietal ambtelijke medewerkers, die ik ook heel graag betrek in deze dank.

De heer Baron Van Voorst tot Voorst: Eigen boontjes doppen is op zichzelf een hele goede eigenschap: vooral kijken wat je zelf kunt en je niet afhankelijk maken van anderen. In de loop van de jaren heb ik waargenomen dat naast het nog steeds zelf handen uit de mouwen steken en dingen zelf oppakken hier ook de oriëntatie naar de omgeving groter is geworden, wat uiteindelijk ook de kracht voor de gemeente en haar inwoners versterkt. Ik moedig u aan die lijn vooral vol te houden. Waar wij als provincie partner kunnen zijn, zullen we dat ook graag zijn, als het een beetje kan om het met elkaar eens te worden, maar als we het een keer niet met elkaar eens zijn, hoeft dat ook niet altijd erg te zijn. We weten dan tenminste waaróm we dat niet zijn en vervolgens kunnen we weer bezien hoe we bepaalde problemen kunnen oppakken. Op grote lijnen zitten we echter op dezelfde koers en kunnen we elkaar versterken.

*

De voorzitter sluit te 17.19 uur de vergadering met gebed.

De griffier,

De voorzitter